

Un estudi xifra en 281 les possibles immatriculacions de l'Església al Ripollès

És un informe preliminar on s'anima els municipis a demanar més informació per tenir més detalls del patrimoni

Un grup intersectorial ha elaborat un estudi preliminar que xifra en 281 els possibles béns immatriculats -la primera inscripció d'una finca al Registre de la Propietat- per l'Església Catòlica al Ripollès. A partir de les notes simples que va reclamar el Consell Comarcal del Ripollès el 2019 al Registre de la Propietat de Ripoll, s'ha constatat que 109 béns immobles -entre ells 25 edificacions de 10.000 m2 construïts- podrien començar el procés de "reversió" perquè segueixin essent públiques. Proposen els ajuntaments fer un inventari i recopilar més informació. "La gran majoria són béns comunals que no es poden ni comprar ni vendre perquè pertanyen al poble des de fa segles", segons paraules del codirector de l'informe, Dino Di Nella. "No estem en contra que l'Església tingui propietats", remarca el codirector de l'informe. "El que diem és que no s'han acreditat degudament com a propietaris perquè s'han fet immatriculacions a instàncies d'un bisbe i no amb el títol de domini (que acreditaria la propietat real)" d'uns béns que són històricament del poble. L'informe, que és preliminar, s'ha elaborat per part d'un equip intersectorial format per UP, l'Associació de Micropobles, el grup de recerca Copolis de la UB, l'Associació d'Acció Social i Cultural Adalquí i la Plataforma Catalana per a la Recuperació dels Béns immatriculats per l'Església. Els seus representants han presentat aquest dimarts al Consell d'Alcaldes del Ripollès les conclusions del document. La investigació de les immatriculacions a la comarca es remunta el 2019, quan el Consell Comarcal del Ripollès, a instàncies d'un estudi fet per l'Associació de Micropobles i UP, va demanar al Registre de la Propietat de Ripoll les notes simples de les immatriculacions promogudes a través dels certificats eclesiàstics, corresponents als tres bisbats, que són els que tenen competència a la comarca -Bisbat de Vic, Bisbat de Girona i Bisbat de l'Urgell-. El resultat, segons denuncien a l'informe, va ser un buidat "excessivament literal" basat amb la denominació "Bisbat" i deixant fora noms de béns immobles com ara parròquies, esglésies i altres entitats amb persones jurídiques pròpies. Malgrat tot, això ha permès tenir coneixement dels 109 béns immobles a partir de 94 notes simples que ho recullen i que ja podrien iniciar els tràmits de recuperació amb accions jurídiques. En relació als informes oficials de la Generalitat i l'Estat, del 2020 i 2021, alerten que "les dades disponibles són incompletes i no permeten una individualització clara dels béns per a una eventual reclamació per part de les entitats locals". En el cas del Ripollès, denuncien que hi ha "errors coincidents". Així per exemple, han vist que als municipis ripollesos es tracten com a "poblacions del Municipi de Ripoll", fent que la capital de comarca concentri les immatriculacions. Després de creuar les dades i fer recerca (parlant amb la comunitat, arxius i altres fonts), també han descobert que, com a mínim, hi ha 187 béns immobles més destinats a usos religiosos històricament i que no tenen informació sobre el seu estat. "Pot ser que no estiguin immatriculats encara, que ho hagin fet abans del 1998 o que estigui a noms de tercers i s'hagin comprat o venut". Per això, creuen indispensable demanar la nota simple al Registre de la Propietat per esbrinar-ho. Aquesta falta d'informació, segons diuen a l'informe, "condemna molts ajuntaments, especialment els més petits, a la indefensió i ignorància institucionalitzada sobre el patrimoni que els ha estat presumptament usurpat". Un cas paradigmàtic és el de Molló: hi ha constància de 5 béns registrats de forma comunitària, però cap disposa de nota simple ni apareix als llistats oficials. "És un dels casos més evidents de desconexió total entre fonts oficials i la realitat territorial, i contradiu la idea que Molló és un municipi sense immatriculacions". Concretament, són tres esglésies i dues capelles. Per tot plegat, els autors de l'informe animen els municipis a reclamar "el dret a conèixer el patrimoni públic" i fer un inventari i emprendre accions jurídiques per iniciar processos de "reversió" d'aquest patrimoni perquè torni a ser públic. "Això és patrimoni històric, social i cultural del poble de Catalunya i s'ha de defensar", subratlla el codirector de l'estudi.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/comarques/2025/11/12/estudi-xifra-281-les-possibles-123649550.html>